

El Consell Català de la Formació Continuada participa a la reunió anual de l'Association for the Study of Medical Education

Els dies 21 a 23 de juliol va tenir lloc a la ciutat de Cambridge la reunió anual de la Societat Britànica d'Educació Mèdica, l'*Association for the Study of Medical Education* (ASME) l'objectiu de la qual és la promoció de l'expertesa en l'Educació de les Ciències de la Salut i la seva implementació en la pràctica professional. Tot i que inicialment era una trobada de la societat britànica d'educació mèdica, en els últims anys s'ha posicionat com a referent per als professionals de la salut interessats en la innovació i la qualitat educativa. Hi participen metges, infermeres, odontòlegs,... així com investigadors, formadors i directius de l'àmbit de les ciències de la salut.

Actualment aglutina experts en educació de tot el món (per volum de representació) d'Aràbia Saudí, Irlanda, Austràlia, Xina, Estats Units, Canada, Àustria, Bèlgica, Itàlia, Irak, Jordània, Japó, Nova Zelanda, Suècia, Finlàndia, Dinamarca, India, Turquia, Holanda, Barbados, Finlàndia, Portugal i Catalunya.

Els valors que promou són:

- L'educació i l'aprenentatge com a claus d'una assistència sanitària de qualitat
- La formació com un dels factors fonamentals de les estratègies dels governs i de les organitzacions sanitàries.
- La qualitat dels formadors com a eix clau en la planificació, efectivitat i avaluació de qualitat als serveis de salut.
- La investigació com a garant de la qualitat educativa i el bon desenvolupament de l'educació sanitària
- La potenciació d'iniciatives amb visió sobre innovació i lideratge i, si escau, la seva adopció

Els seus objectius, centrats en les ciències de la salut, són:

- Promoure la investigació de qualitat en educació
- Proporcionar oportunitats de desenvolupament dels formadors
- Disseminar la millor evidència basada en la pràctica educativa

- Informar i aconsellar als governs i altres organitzacions sobre quines són les millors estratègies educatives
- Desenvolupar relacions amb altres organitzacions i grups d'experts

Els temes nuclears de la reunió van ser: docència i aprenentatge, avaluació, formació continuada, i el desenvolupament -en termes de millora- dels equips professionals.

Dues intervencions a destacar: per un costat, la sessió inaugural amb Charlotte Ringsted, professora d'Educació Mèdica a la Universitat de Copenhaguen amb el tema Innovació en un món tradicional: Avaluació de la pràctica a postgrau, l'aprenentatge a través de la pràctica; i per l'altre, la sessió de clausura va comptar amb la presència del professor John Norcini president de la Foundation for advancement of internacional Medical Education and Research (FAIMER) amb seu a Philadelphia, amb el tema "I ara què ve, en educació mèdica?"

Quin és el futur de l'educació en salut? Quins canvis serien necessaris? Com adaptar-nos hi?

La qualitat en l'educació de les professions sanitàries, es troba amb una sèrie de dificultats que tenen a veure amb diversos factors com: els valors de la professió, l'observació dels dèficits de la pràctica clínica, la receptivitat de les necessitats socials, la integració de noves habilitats i, la seguretat dels pacients.

Històricament, l'informe Flexner, va suposar una gran conceptualització del procés educatiu, per tal de millorar la qualitat de l'educació mèdica demanava uns centres degudament equipats, uns estudiants acadèmicament ben qualificats, i la necessitat de la investigació com a activitat bàsica.

Els processos d'acreditació van codificar els principis Flexnerians, creats per assegurar la qualitat dels centres, de la mateixa manera que la col·legiació o llicència va sorgir per assegurar la qualitat individual. Tanmateix, la generalització i adopció d'aquests processos de millora s'ha trobat amb barreres davant la dificultat de relacionar o connectar els estàndards amb resultats rellevants, així com la manca de treballs publicats sobre eficàcia.

La recerca necessita focalitzar-se en l'eficiència mantenint la qualitat, i desenvolupant investigadors en les àrees amb mancances més importants, jutjant la qualitat i l'eficiència en relació amb els resultats en salut. Sovint el principi és, que unes poques raons dolentes per fer alguna cosa neutralitzen totes les bones raons per fer-les. Així mateix, freqüentment, les direccions acadèmiques no confien en la recerca educativa, a vegades per tradició, canviar és difícil, d'altres, per moda, s'han iniciat reformes i s'han estudiat després (com el cas de l'aprenentatge basat en problemes), i també per la escassa i limitada recerca educativa.

Necessitem estàndards basats en l'evidència, actualment en tenim de preceptius (quin departament i curs, quantes facultats,..?) aquests tipus ens asseguruen la conformitat, però, alhora ofeguen i contenen la innovació, fora bo que aquests es tractessin i ampliessin de manera flexible amb noves categories i continguts que permetessin la innovació però alhora contrastant-ne i analitzant-ne la seva efectivitat i validesa en base als resultats.

Els canvis actuals es basen en la qualitat i l'eficiència. La recerca educativa hauria de dirigir aquests canvis, emplaçats en la pràctica, envers l'eficiència (capacitat i competència) com a prioritat, i buscar aquelles estratègies d'aprenentatge que ens permetin obtenir-les simultàniament.